

виявлення правопорушень, збиранні та належної оцінки доказів, оформленні необхідних для адміністративної справи адміністративно-процесуальних документів, розгляді підвідомчих адміністративних справ та прийнятті по ним відповідних рішень (у вигляді постанов).

Отже, з вищевикладеного можемо зробити висновок, що адміністративно-юрисдикційна діяльність Національної поліції України є однією з найважливіших складових частин загальної діяльності правоохоронних органів в Україні. Вона передбачає основний принцип сучасної моделі діяльності поліції в демократичних країнах, в яких поліція виконує завдання не карального характеру, а превентивного. Тобто, сучасні правоохоронні органи повинні приділяти особливу увагу дрібним правопорушенням, аби запобігти в майбутньому вчиненню злочинів [3].

1. Закон України «Про Національну поліцію» Відомості Верховної Ради (ВВР), 2015, № 40-41, ст.379 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text> (дата звернення: 12.04.2022)

2. Адміністративно-юрисдикційна діяльність поліції Навчальний посібник.— Київ: «Центр учбової літератури». — 2016. — 336 с.

3. Поняття та зміст адміністративно-юрисдикційної діяльності міліції громадської безпеки URL: https://pidru4niki.com/1417012057179/pravo/ponyattya_zmist_administrativno-yurisdiksiynoyi_diyalnosti

Бочковий Олексій Васильович

завідувач навчально-наукової лабораторії
дослідження проблем превентивної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук,
старший науковий співробітник

**ВПЛИВ ПСИХОЛОГІЧНИХ ЗНАНЬ ПРАЦІВНИКА НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
НА ЕФЕКТИВНІСТЬ ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ**

Тривалий час психологія була окремим напрямом знань та вмінь, який дистанціювався від інших видів діяльності. Вважалось, що психологи, це такі фахівці, яких потрібно запрошувати для виконання спеціальних завдань. Відношення до психології тривалий час було як до виключно медичного або біля медичного напрямку знань. І мається на увазі відношення не науковців, а пересічних громадян.

Наприклад, якщо у нас болить зуб, то ми йдемо до стоматолога, коли зламали руку, то до травматолога, а коли проблеми у сім'ї, то до сімейного психолога і т.д.

З часом відношення до психології почало змінюватись і переорієнтовуватись на гуманітарний напрям, сприймаючи психологію як науку про людину та як вона сприймає оточуючий світ. Почала звертатись увага на те, що психологічні особливості є у кожній сфері життєдіяльності людини і їх знання дозволяє впливати на поведінку людей у тій чи іншій сфері.

При цьому, такий вплив може бути як позитивним, так і негативним. Завдяки знанням психології можна підвищити ефективність роботи правоохоронного органу завдяки вмільому керівництву колективом, застосовуючи баланс заохочень та стягнень та підтримуючи здоровий психологічний клімат. Завдяки тим самим знанням можна спровокувати конфлікт у злочинному середовищі, де лідери злочинних угруповань будуть конкурувати за сфери впливу, що сприятиме, крім того, документуванню протиправної діяльності тощо.

Загалом, уся правоохоронна діяльність заснована на спілкуванні людей, а отже не може обійтись без врахування психологічних особливостей комунікуючих суб'єктів.

Але потрібно враховувати, що знання психологічних особливостей та уміння їх використовувати під час комунікації може бути як результатом виснажливого навчання, так і результатом не менш виснажливого життєвого досвіду. І цей досвід може бути не завжди позитивним.

Наприклад, професійні злочинці, рецидивісти, хронічні порушники закону, повії, наркомани, корупціонери тощо, інтенсивне протизаконне життя яких змушує пристосовуватись до нових обставин та постійно їх враховувати під час спілкування для забезпечення своєї безпеки. З часом, формуються стійкі вміння використовувати психологічні особливості комунікації у своїх протизаконних цілях, у тому числі і для впливу на правоохоронців. Крім того, дехто з правопорушників навмисно вивчає психологію з метою застосування таких знань у протизаконних цілях. При цьому знання можуть бути різноманітні: від банальних способів введення в оману або укриття правди для уникнення відповідальності, до спеціальних прийомів управління конфліктами та впливу на окремі правоохоронні структури для зниження їх ефективності.

А тому, знання психологічних особливостей здійснення правоохоронної діяльності загалом та

окремих її напрямів зокрема є обов'язковим елементом такої діяльності, без яких неможливо її ефективно здійснювати.

Більше того, невикористання у правоохоронній діяльності напрацювань у сфері психології можна вважати халатним відношенням до своєї роботи. Адже якщо співробітник оперативного підрозділу, який займається викриттям злочинної групи не обізнаний у психологічних особливостях внутрішньогрупових зв'язків, чи не знає про особливості управління конфліктами всередині злочинної групи може сприйматися як автомеханік, який не знає будову автомобіля, а вміє лише крутити гайки, або хірург, який вміло робить надрізи, проте пропустив усі заняття з анатомії людини.

Знання психологічних особливостей правоохоронної діяльності дозволяє підвищити її ефективність за рахунок економії часу та підвищення результативності здійснюваних заходів. Наприклад, дільничний офіцер поліції, який володіє прийомами довірливого спілкування зможе отримувати інформацію про вчинювані правопорушення на території обслуговування та заробити авторитет. А керівник, який вміло використовує психологічні прийоми управління колективом зможе організувати ефективну роботу підрозділу та підтримувати здоровий психологічний клімат у колективі.

Враховуючи викладене, пропонується зосередити більше уваги на вивченні психологічних особливостей різних напрямів правоохоронної діяльності для майбутніх правоохоронців.

Булдакова Анастасія Євгенівна,
курсант 2-го курсу ННП ПФПНП
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Свердлов Дмитро Володимирович,
викладач кафедри адміністративного права,
процесу та адміністративної діяльності,
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ПРОФІЛАКТИЧНОЇ РОБОТИ ПІДРОЗДІЛАМИ ЮВЕНАЛЬНОЇ ПРЕВЕНЦІЇ

Діти є однією з найменш захищених категорій, тому забезпечення та захист їх прав та свобод є пріоритетним напрямком діяльності поліції. Для всебічного виконання цього завдання було створено окремий підрозділ Національної поліції – ювенальну превенцію. І хоча раніше їх діяльність була направлена на боротьбу зі злочинністю неповнолітніх, то зараз вони віддають перевагу саме превентивній діяльності.

Хоча не один закон, що регламентує діяльність цього підрозділу не визначає функцій, які вони виконують, проте зміст самих завдань, а також теорія права виокремили деякі основні функції їх діяльності. Про затвердження Інструкції з організації роботи підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України: наказ МВС України від 19.12.2017 № 1044 визначив завдання підрозділів ювенальної превенції. На деякі з них слід привернути увагу, оскільки саме вони виконують профілактичну функцію: профілактична діяльність, спрямована на запобігання вчиненню дітьми кримінальних і адміністративних правопорушень, виявлення причин і умов, які цьому сприяють, вжиття в межах своєї компетенції заходів для їх усунення та ведення профілактичного обліку дітей, схильних до вчинення правопорушень та проведення із ними заходів індивідуальної профілактики [1].

Крім цього, ми розглянемо ще декілька функцій, які визначають саме превентивні засади: охоронна: надає пріоритет напрямку виховання, аніж заходам примусу; відновна та примирна: допомагає досягти згоди між конфліктними сторонами шляхом мирного розв'язання ситуації, вирішення проблеми за допомогою взаєморозуміння, з подальшим налагодженням стосунків, можливо із залученням соціального оточення або представників місцевих громад; реабілітаційна: направлена не тільки на допомогу дитині, яка стала жертвою жорстокого поводження, а також і до неповнолітнього, який скоїв правопорушення і його треба ресоціалізувати, тобто повернути в соціум, щоб він не відокремлювався від інших, а мав звичайне повсякденне життя, наскільки це можливо. Коли він сам зрозуміє наскільки він важлива частина гармонії соціуму, то і його не будуть вважати іншим [2].

Особливістю проведення профілактичної роботи підрозділів ювенальної превенції є саме їх професійний напрямок – діти. Оскільки вони особлива категорія людей, яка ще не сформувала моральні якості і в яких ще йде процес закладення норм поведінки та вироблення звичок, слід поводити себе з ними також особливо.